

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรกร

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเผาถ่าน

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรกร ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเผาถ่าน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรกร โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรกรและนายอำเภอบางสะพานน้อย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรกร เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเผาถ่าน พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรกร ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรกรแล้วสืบหาวัน

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลช้างแรกรเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจวินิจฉัยตีความ ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการนั้น

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรก ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑.๑) ออกใบอนุญาต และออกหนังสือรับรองการแจ้งให้แก่ผู้ประกอบการที่กำหนดให้ต้องขออนุญาตหรือต้องแจ้ง แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม

(๑.๒) ออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายให้แก้ไขและปรับปรุง ถ้าไม่แก้ไข สั่งให้หยุดกิจการนั้นได้ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑.๓) ออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑.๔) ออกคำสั่งให้หยุดกิจการกรณีที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า ๒ ครั้ง จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑.๕) ออกคำสั่งให้หยุดกิจการสำหรับกิจการที่ต้องแจ้งแต่ไม่แจ้ง และเคยได้รับโทษมาแล้ว ยังฝ่าฝืนและไม่หยุดอาจสั่งห้ามดำเนินกิจการนั้นได้ แต่ไม่เกิน ๒ ปี ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑.๖) ออกคำสั่งให้ผู้ใดหรือผู้ประกอบกิจการที่ปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติในมาตราต่าง ๆ ของหมวด ๓ ถึงหมวด ๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อแก้ไขหรือระงับหรือปรับปรุง หรือกระทำการเพื่อป้องกันเหตุรำคาญและแก้ไขให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้

(๑.๗) ตรวจตราดูแลกิจการต่าง ๆ ตามอำนาจในมาตรา ๔๔ (๑) - (๕) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑.๘) มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็น “ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” ซึ่งจะกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ (๑) - (๕) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็ได้

(๒) เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๒.๑) แจ้งให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นทราบเพื่อออกคำสั่ง กรณีที่พบว่าการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือกฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ เพื่อปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒.๒) กรณีที่พบว่าจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนให้มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามมาตรา ๔๖ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒.๓) เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

(ก) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อพิจารณา

(ข) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(ค) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติ

(ง) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อทำลายในกรณีจำเป็น

(จ) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งอื่นใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นโดยไม่ต้องใช้ราคา

(๓) ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๓.๑) ให้มีอำนาจปฏิบัติการตรวจตรา กำกับดูแล ตามมาตรา ๔๔ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งหมายถึง อำนาจหน้าที่ (ก) - (จ) ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขใน (๒.๓)

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้เช่าที่ดินผู้ใดเผาถ่านเกินกว่าที่กำหนดไว้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศถ้าการปล่อยปละละเลยนนั้นมีสภาพที่อาจทำให้เป็นการเสี่ยงที่เกิดไฟไหม้ลุกลามบริเวณกว้างเกิดมลพิษทางอากาศเจ้าของหรือผู้ครอบครองมีความผิดตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๘ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้เช่าที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจจัดการตามความจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้มีการเผาการป้องกันการลุกลามของไฟหรือดำเนินการใด ๆ กับสภาพพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ เช่น การรื้อถอน เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณาเวนการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและเหมาะสมของพื้นที่

หมวด ๒

สถานที่ตั้งข้อปฏิบัติในการเผาถ่าน

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการเผาถ่านต้องมีสถานที่ตั้งในการดำเนินกิจการ ดังนี้

(๑) ห้ามเผาถ่านในพื้นที่ป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และพื้นที่สาธารณประโยชน์

(๒) สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานที่เลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

หรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบการ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร เว้นแต่ เป็นระยะห่างที่ชุมชนยอมรับได้ โดยมีหลักฐานการประชาคมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียซึ่งอยู่โดยรอบของสถานประกอบการกิจการนั้น ๆ หรือเอกสารแสดงความยินยอม

(๓) ต้องอยู่ห่างจากถนนสาธารณะอย่างน้อย ๑,๐๐๐ เมตร ทั้งนี้ ระยะห่างดังกล่าวอาจกำหนดตามมติที่ได้จากข้อตกลงร่วมกันในพื้นที่

(๔) ต้องอยู่ห่างจากแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำสาธารณะอย่างน้อย ๓๐๐ เมตร ยกเว้นแหล่งน้ำของผู้ประกอบการเอง

(๕) กรณีตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีความลาดชันผู้ประกอบการจะต้องมีมาตรการป้องกันการชะล้างตะกอนเล้าถ่านออกนอกพื้นที่ของตนเอง เช่น มีคันดินคูน้ำล้อมรอบพื้นที่ เป็นต้น

(๖) กรณีตั้งอยู่ใกล้หรือติดกับพื้นที่ป่าผู้ประกอบการจะต้องจัดทำแนวป้องกันไฟโดยรอบพื้นที่บริเวณที่ทำการเผาถ่าน รวมทั้งดูแลและป้องกันมิให้กิจกรรมการเผาถ่านของตนเองเป็นต้นเหตุให้เกิดอัคคีภัยกับพื้นที่ป่าในบริเวณใกล้เคียง

(๗) เตาเผาถ่านมีขนาด กว้างไม่เกิน ๒ เมตร ยาวไม่เกิน ๓ เมตร สูงไม่เกิน ๑.๘๐ เมตร ผู้ประกอบการสามารถประกอบการรวมกันในพื้นที่เดียวกันได้ไม่เกิน ๑๐ เตา

กรณีประกอบกิจการในครัวเรือน ผู้ประกอบการสามารถประกอบการได้จำนวนครัวเรือนละไม่เกิน ๒ เตา และสถานประกอบการต้องอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานที่เลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร และ/หรือระยะห่างของสถานประกอบการกิจการนั้นเป็นระยะห่างที่ชุมชนยอมรับได้ โดยมีหลักฐานการประชาคมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียซึ่งอยู่โดยรอบของสถานประกอบการกิจการครัวเรือนนั้น ๆ หรือเอกสารแสดงความยินยอม

การกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติมการกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองไม่ใช้บังคับกับสถานประกอบการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๑๒ ข้อควรปฏิบัติในการดำเนินการเผาถ่านโดยสถานประกอบการเผาถ่านต้องถือปฏิบัติดังนี้

- (๑) ให้ดำเนินการเผาถ่านได้เฉพาะผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเท่านั้น โดยผู้ได้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยเคร่งครัด
- (๒) ให้เผาถ่านได้เฉพาะเตาที่มีดัดชิด ห้ามเผาถ่านโดยใช้วิธีการกองเผากับพื้นหรือวิธีการอื่นใดที่ไม่มีการป้องกันผลกระทบต่อฝุ่นควันจากการเผา
- (๓) ผู้ประกอบการเผาถ่านจะต้องดูแลและควบคุมกิจกรรมการเผาถ่านของตนเอง ให้มีการปล่อยระบายฝุ่นควันออกสู่สิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด
- (๔) ผู้ประกอบการเผาถ่านจะต้องดูแลและป้องกันมิให้กิจกรรมการเผาถ่านของตนเองเป็นต้นเหตุให้เกิดอัคคีภัยกับทรัพย์สินของสาธารณะและของบุคคลอื่นในพื้นที่ข้างเคียง
- (๕) ผู้ประกอบการเผาถ่านจะต้องดูแลและป้องกันมิให้เศษถ่านฟุ้งกระจายออกนอกบริเวณพื้นที่เผาถ่าน
- (๖) ไม้และวัตถุดิบอื่นใดที่ใช้ในการเผาถ่านจะต้องได้มาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

ประเภทกิจการที่ต้องควบคุม

- ข้อ ๑๓ กิจการเกี่ยวกับไม้หรือวัสดุอย่างอื่น ได้แก่ การเผาถ่านหรือการสะสมถ่านตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- ข้อ ๑๔ กำหนดให้กิจการประเภทการเผาถ่าน เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรก

หมวด ๔

การควบคุมมลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

- ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการใดที่ประกอบกิจการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง

หมวด ๕

การขออนุญาตและใบอนุญาต

- ข้อ ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๑๓ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมเอกสารและหลักฐาน ดังนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)
- (๔) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรกกำหนด

ข้อ ๑๗ เมื่อได้รับคำขอใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความ ไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีที่จำเป็นจะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๙ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรกเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๖ ด้วย

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือ ก่อน

ใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับ จนครบจำนวน

ข้อ ๒๑ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรก

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบท แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามความ ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้
หรือเงื่อนไข ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต
ตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ
ของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๖ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ
ใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่ง
โดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการ
งานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง
หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิก
ถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒๙ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรก เรื่อง
การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔ อยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้
ให้ประกอบกิจการนั้นต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุและให้มาดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาต
ตามข้อบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตฉบับเดิมสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

จิรวัฒน์ สุตจันทร์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรก

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรก
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเผาถ่าน พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑	กิจการเกี่ยวกับไม้หรือกะลา ๑.๑ การเผาถ่านหรือการสะสมถ่านต่อ ๑ เตา (สถานที่ประกอบกิจการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑ ตารางเมตรขึ้นไป)	๕๐๐

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารที่สะอาดเหมาะสมอาหาร ประเภท.....
โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

() กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
มีคนงาน.....คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า

() กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย.....(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท.....
ณ บริเวณ.....โดยวิธีการ.....

() กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่.....

เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้

๑. สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒. สำเนาทะเบียนบ้าน

๓. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑

๓.๒

๔.

๕.

(ด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นไม่สมควรอนุญาตเพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการเผาถ่านหรือสะสมถ่าน

เล่มที่.....เลขที่...../.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญญาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

๑) ประกอบกิจการเผาถ่านหรือสะสมถ่านโดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
มีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังขนาด.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน
ทั้งนี้ ได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....บาท (.....) ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....
เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนตำบลข้างแรก เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเผาถ่าน

๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
โดยมีอาจแก้ไขได้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

๔.๑

๔.๒

๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบการกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการหากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

(ด้านหลัง)

รายการการต่ออายุใบอนุญาตและการเสียค่าธรรมเนียม

วัน/เดือน/ปี ที่ออกใบอนุญาต	วัน/เดือน/ปี ที่หมดอายุ	ใบเสร็จรับเงิน			ลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
		เล่มที่	เลขที่	วัน/เดือน/ปี	

คำเตือน ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ

ใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการเผาถ่านหรือสะสมถ่าน

เล่มที่.....เลขที่...../.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญญาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

๑) ประกอบกิจการเผาถ่านหรือสะสมถ่านโดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
มีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังขนาด.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน
ทั้งนี้ ได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....บาท (.....) ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....
เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลข้างแรก เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเผาถ่าน

๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมีอาจแก้ไขได้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

๔.๑

๔.๒

๕) ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๖) ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการหากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการเผาถ่านหรือสะสมถ่าน

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการเผาถ่านหรือสะสมถ่านตามใบอนุญาตเลขที่.....
เลขที่...../.....ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
 - ๓.๑
 - ๓.๒
 - ๔)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นเจ้าพนักงานสาธารณสุข	คำสั่งของพนักงานท้องถิ่น
จากการตรวจสอบสถานประกอบการ () เห็นสมควรต่อใบอนุญาต () เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ	() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้ () ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ
(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข (.....) ตำแหน่ง..... วันที่...../...../.....	(ลงชื่อ)..... (.....) ตำแหน่ง..... วันที่...../...../.....